

de opmerkzaamheid zelfs van ons, leeken in dit opzigt, trokken. Inzonderheid was zulks het geval met het „Museum“ en de „Katholische Hofkirche“, beide in de onmiddellijke nabijheid van het Theater en bij de „Elbbrücke“ gelegen; daarna bestegen wij het „Brühlsche terras“, waarheen een zeer breede en gemakkelijke trap van 41 treden voert, en hetwelk zich aan de linkerzijde, onmiddellijk nevens de brug, langs de rivier uitstrekt; vandaar heeft men een prachtig uitzigt over de Elbe vrij diep beneden zich, en de boschrijke omstreek in 't verre verschiet.

Daar 't inmiddels donker geworden was, traden we het op het terras gelegene, zeer elegant ingerigte, maar op dit oogenblik zeer eenzame „Café Reale“ binnen, om, na het gebruik van eene kop koffij, ons hôtél op te zoeken.

Ziedaar, om niet met de deur in huis te vallen, u eerlijk ons wedervaren, na onze aankomst in deze stad, mededeeld. —

Morgen ochtend gaan we naar de Sächsische Schweiz!

Ik zal thans zoo vrij zijn, Lezer, — natuurlijk met uw goedvinden, — u in ons gezelschap op te nemen. We reizen dan prettiger; immers: hoe meer zielen hoe meer vreugd. Vooraf echter, daar het nog te vroeg is om ons te bed te begeven, het een en ander van algemeenen aard, dat op de streek, die we gaan bezoeken, betrekking heeft.

De benaming *Sächsische* — ook wel, en meer teregt, als 't niet zoo lang was, *Sächsisch-Böhmische Schweiz* —, heeft eigenlijk geenerlei geographische waarde, maar geeft alleen de overeenkomst in schoonheid te kennen der wilde natuur dier streek met die van Zwitserland; wèl beschouwd is 't niet anders dan een touristenterm, die echter reeds lang